

Kunst en cultuur. Hoe kun je op zoiets moois – zoiets abstracts – nou een prijssticker plakken? Zeggen: voor jou meer budget, en voor jou minder budget, en sorry, voor jou nu niets? Maar het moet. We moeten keuzes maken. Soms harde keuzes.

Maar er is ook een zonnige zijde. Keuzes maken dwingt ons om in de spiegel te kijken. Met de vraag: bieden we genoeg kwaliteit? Want die bewoner, die bezoeker van Rotterdam, die zich mee wil laten voeren door kunst en cultuur, die zich wil laten verrassen, die kunst en cultuur misschien voor het eerst ontdekt: die verdiént kwaliteit. Die verdient het beste.

Het toekennen van budgetten, subsidies, dat hebben we in Rotterdam dan ook stevig geregeld. Met z'n allen afgesproken, als kunst- en cultuursector. Met een stevig stappenplan. Een duidelijke route. Open en toegankelijk.

Hoe we het in Rotterdam aanpakken:

We zeggen: wie subsidie wil, maakt een plan. Dat plan moet voldoen aan eisen. Eisen die we samen opstellen. Met de kunstinstellingen zelf. Met de cultuurinstellingen zelf. Met de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur. Zodat iedereen er echt achter staat.

Volgende stap: onze Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur – de RRKC – bekijkt de plannen. Wikt en weegt. Brengt advies uit. Aan het college van B en W.

Resultaat: een dik en doordacht rapport van de RRKC. Een rapport dat kijkt naar flink wat Rotterdamse speerpunten. Dat toetst op visie. Want:

- We willen meer publiek bereiken, en beter bereiken.
  - We gaan voor vernieuwing.
  - We zetten in op cultuureducatie.
  - We geven kansen aan talent, en ontwikkelen talent.
  - Rotterdam zetten we internationaal neer.
  - En we gaan voor samenwerking: financieel én inhoudelijk.
- Samenwerking binnen de sector, maar ook buiten de sector.

Na het rapport is het college aan zet. Weer wikken en wegen. Met als basis dat doordachte advies van de RRKC. Toetsen per subsidieaanvraag. Maar ook toetsen op het totaalplaatje voor Rotterdam.

Het gaat om 118 subsidieaanvragen. Maar eigenlijk hebben we het over 118 groepen *mensen*. Mensen die ergens voor gaan. Met plannen voor Rotterdam. Een flinke verantwoordelijkheid om dát te beoordelen.

Het college bedankt de RRKC dan ook voor al het advieswerk. Voor het klaren van een enorme klus. Grondig, secuur. Vaak kon het college de adviezen één op één overnemen.

Ik zeg “*vaak één op één*”. Want er waren een paar knelpunten. Met

de drie grootste knelpunten moesten we echt wat. Moesten we als beleidsmakers zeggen: het is beter voor Rotterdam als we het net anders doen.

We zijn er diep in gedoken. Hebben overleg na overleg gevoerd. Onderzoek gedaan. En we hebben een oplossing.

Wat waren die drie knelpunten?

Allereerst Hofplein Rotterdam. Het advies zei: het jeugdtheater krijgt minder dan de helft van wat het aanvraagt.

Natuurlijk: de organisatie van Hofplein Rotterdam móét lichter. Maar dit ging ver. Te ver. Dus hebben we hulp van buitenaf erbij gehaald en gezegd: geef een second opinion. Bekijk het jeugdtheater nog eens goed.

De uitkomst? Ja: Hofplein Rotterdam krijgt minder subsidie dan het had gevraagd. Daar gaan we in mee. Maar we gaan ook mee met Hofplein Rotterdam: het jeugdtheater krijgt nu meer subsidie dan in het advies. Dus ja: minder subsidie, maar niet zóveel minder.

Dan hebben we het Luxor Theater. Het advies zei: Luxor krijgt de volledige subsidieaanvraag, maar vanaf nu bouwen we af. Maar in dat afbouwen schuilt nou net een gevaar.

Welk gevaar? Het gevaar dat we geen continuïteit bieden. Luxor speelt in Rotterdam een belangrijke rol. Is voor veel mensen “met

afstand tot kunst en cultuur” de poort naar verbreding en verdieping. Die poort wil je niet afbouwen, niet dichtgooien, maar wil je wagenwijd openhouden. Publieksbereik.

Dan hebben we als derde ... het Wereldmuseum. Een Wereldmuseum dat roerige tijden heeft gekend. En nog steeds.

Het advies zei: 450.000 euro subsidie. Een aardig bedrag, maar: 5.260.000 euro minder dan wat het Wereldmuseum vroeg. Een aardig verschil. Dus stonden we voor een vraag. De vraag: geeft Rotterdam het Wereldmuseum echt maar 7,8 procent van wat het nodig heeft? Wat betekent dat wel niet voor het Wereldmuseum? En voor Rotterdam als museumstad? Het betekende te veel.

We hebben deze opgave uitgepluisd. En we kwamen tot de slotsom: ja, het Wereldmuseum is grondig beoordeeld. Maar die beoordeling was een momentopname, ergens in februari. Juist vlak daarna heeft het Wereldmuseum zóveel gedaan. Zo hard gewerkt. Zo vooruitgekeken. Zijn de directie en de gemeente aan de slag gegaan met een plan. Een plan voor een bloeiende toekomst.

Die toekomst zit in verbinding. Ik mag hier aankondigen dat het Wereldmuseum partner wordt van het Nationaal Museum van Wereldculturen. Een stevige basis voor een stevig museum. Een Wereldmuseum Rotterdam in wereldstad Rotterdam. Met zijn eigen identiteit, en een collectie die van Rotterdam blijft. Maar door die unieke samenwerking met het Nationaal Museum van Wereldculturen, hebben we ook nog eens een van de beste, een

van de grootste collecties in Europa.

En heeft het Wereldmuseum weer toekomst. Zónder enorm te schuiven in het Cultuurplanbudget. Het geadviseerde bedrag is blijven staan, maar daarbovenop doen we een bedrag uit de vrije ruimte in het budget. Ook hebben we nog eigen budget gebruikt. En daarbovenop geeft het Rijk eenmalig vijf ton, voor die belangrijke landelijke samenwerking.

De komende jaren gaat het Wereldmuseum keihard bewijzen dat het zijn 5 miljoen euro subsidie dubbel en dwars verdient.

Hofplein Rotterdam, het Luxor en het Wereldmuseum: dat waren de drie grootste knelpunten die een oplossing vroegen.

Als we het Cultuurplan bekijken op vernieuwing en innovatie, dan zien we iets moois. Een flink aantal nieuwe aanvragers: 43. Een teken dat kunst en cultuur leeft in de stad. Na schifting door de RRKC bleven er van die 43 nog 22 over. En na de extra schifting door het college hebben we nu maar liefst 15 instellingen die we echt aan de slag willen zien met hun eerste subsidie.

Er waren ook instellingen waarvan de RRKC zei: dit plan kunnen we niet honoreren. Bijvoorbeeld omdat zo'n instelling nog te klein was. Omdat hun bedrijfsvoering nog moet groeien. Dat advies hebben we gevolgd. Die instellingen, die initiatieven, passen beter in een andere regeling. En de subsidie die zij vroegen, kunnen we beter aan andere partijen besteden. Partijen die het geld stevig op

de rails zetten van het Cultuurplan. Zodat we zeker weten: dit gaat de goede kant op.

De meeste instellingen die niets krijgen, hadden al geen subsidie, en verliezen dus ook niets. Maar helaas: er waren ook partijen bij die eerst wel subsidie hadden en nu niet meer. Het advies van de RRKC hebben we ook op dat pad gevolgd. Op één instelling na, die we wél subsidie geven. En dat is Jazz International Rotterdam. Jazz International Rotterdam verdient toch die kans, omdat de Rotterdamse jazzscene ze gewoon niet kan missen.

We zetten deze Cultuurplanperiode sterk in op de verbreding en vergroting van het publieksbereik. Dit is opgenomen in de subsidievoorwaarden en instellingen worden gevraagd hier extra over te rapporteren en ook samen te delen. Daarbij vragen we ze beter hun best te doen voor meer diversiteit in het aanbod voor het publiek. Een professionele marketing maakt hier als vanzelfsprekend onderdeel van uit. We kijken in de gebieden en wijken naar een beter aanbod dichtbij de Rotterdammer. Wat is daar nog nodig, en we vragen u ook daarin de handschoen op te pakken.

Nog één onderwerp moeten we apart aantippen. De RRKC zegt: laten we een onderzoek doen naar cultuureducatie. Dat advies nemen we grotendeels over. Want de vraag is: als je het hebt over cultuureducatie, hoe ga je dan slim om met vraag en aanbod? Denk aan hoe je jongeren op school bereikt. Maar ook buiten

school. Hoe je volwassenen bereikt. Hoe je het aanpakt in de wijk. Zijn de methodes wel goed? Wat levert het op? Dat gaan we bekijken. Samen met de SKVR en het Kenniscentrum Cultuureducatie Rotterdam, maar ook het onderwijsveld en nog meer partijen. Want we willen helderheid rond cultuureducatie. Het moet doeltreffend. Halverwege volgend jaar gaan we resultaten zien.

Waar we de komende tijd mee aan de slag gaan: de governance structuren in de sector onderzoeken, kijken naar nieuwe financieringsvormen, en ons richten op de internationale profilering: volgend jaar zal de International Advisory Board zich hierover buigen met een speciale editie gericht op de kunstsector van Rotterdam.

Dat is wat we hebben gedaan. Op de manier zoals we alles nu doen. Hoe het hele Cultuurplan-systeem in de toekomst nóg beter kan, daarover gaan we binnenkort in gesprek.

Maar nu? Het college zegt nu tegen de gemeenteraad: dit is het werk van de kunst- en cultuursector, het werk van de RRKC, het werk van het college. De uitkomst van samenwerking. We staan echt achter ons advies, maar natuurlijk is het laatste woord, zoals het hoort, aan de gemeenteraad.

We mogen er vertrouwen in hebben: de gemeenteraad kan hiermee uit de voeten. Als Rotterdamse kunst- en cultuursector

hebben we iets stevigs neergezet. Niet alleen in onze plannen zit het goed, maar ook in onze hoofden en harten. Om iets moois te bouwen. Voor blije Rotterdammers, blije bezoekers.

We hebben een kunst- en cultuursector die bruist van het leven. Met nieuw elan. Met een nieuwe generatie. Met veel nieuwe instellingen. Denk aan de urban- en popinitiatieven. Of aan de mooie initiatieven uit de wijken. Die al goed bezig waren, maar nu nóg meer kunnen doen dankzij de subsidie.

Dames en heren, Rotterdam heeft een kunst- en cultuursector die werkt.